

Det bør også nævnes, at regeringen i forbindelse med finansloven for 1995 har sikret yderligere 150 mio. kr. på Forskningsministeriets områder. Midlerne skal gå både til nye forskningsaktiviteter og til videreførelse af eksisterende. En betydelig del af disse midler vil også komme universiteterne til gode.

I planen »Universiteter i vækst« er der også reserveret ressourcer til de fysiske rammer på universiteterne som det første skridt på vejen til at indhente det lokalemæssige efterslæb, der blandt andet er forårsaget af de senere års vækst både i den eksternt finansierede forskning og i antallet af studerende. Undervisningsministeriets anlægsrammer i 1995 øgedes med 100 mio. kr. årligt og derudover med 150 mio. kr. årligt i 1996, 1997 og 1998. Det betyder, at der i alt vil være cirka 2 mia. kr. til rådighed i perioden fra 1995 til 1998.

De udvidede anlægsrammer vil blive fordelt på baggrund af universiteternes egne udbygningsplaner, og allerede pr. 1. november 1994 er der godkendt lokaleudvidelser på universiteterne på over 100.000 m<sup>2</sup> i form af nybyggeri, lejemaal, ombygninger og erstatningsbyggeri svarende til en investering på i alt 500 mio. kr.

Regeringen har således med »Universiteter i vækst« udstykket rammerne for universitetsudviklingen i de kommende år. Og universiteterne er nu i fuld gang med at udfylde rammerne i form af udarbejdelse af strategiplaner, således som det er forudsat i universitetsloven.

Regeringen har også en lang række andre aktiviteter i gang med henblik på at styrke uddannelserne og forskningen på universiteterne. Regeringen har iværksat en udbygning af forskeruddannelsen, således at antallet af stipendier til forskeruddannelse i perioden fra 1994 til 1996 udvides med cirka 600, hvad der er mere end en fordobling af de stipendiemidler, institutionerne hidtil har rådet over.

På uddannelsesområdet vil jeg nævne forhandlinger med flerårsaftalepartierne om uddannelsesstrukturen, herunder udvikling af bacheloruddannelser, om etårsprøver og om kvalitetsfremmemidler.

Regeringens rolle i udviklingen af uddannelsernes og forskningens kvalitet er, som jeg ser det, at skabe gode rammer, inden for hvilke universiteterne kan udvikle deres virksomhed. Universiteterne har et udstrakt selvstyre og sidder derfor i høj grad selv inde med nøglen til fortsat udvikling af uddannelserne og af forskningen.

Det er klart, at gode økonomiske vilkår og gode fysiske rammer er vigtige for en kvalitativ udvikling både af uddannelserne og af forskningen, men det er fortsat sådan, at det allervigtigste og bærende grundlag for udviklingen nu engang er engagerede undervisere og forskere, og det opnår vi ikke nødvendigvis med flere penge og bedre pladsforhold.

Jeg håber, det er fremgået af min redegørelse her, at der er gjort ekstraordinært meget netop i det sidste år. Men når det gælder undervisningen, kan vi fortsat være med til at styrke engagementet hos den enkelte lærer ved at synliggøre og skabe større respekt om undervisernes professionalisme, og vi kan overveje, om vi kan bidrage til en ekstra indsats for at støtte de bedste forskere. Vi overvejer for tiden i ministeriet, hvad vi kan gøre i den forbindelse.

Må jeg til slut sige, at jeg glæder mig over, at vi inden for flerårsaftalens partier er i gang med konstruktive forhandlinger også om emner, der vedrører denne forespørgsel. Jeg synes, forhandlingerne forløber tilfredsstillende, og vi er godt hjulpet på vej af de bidrag, som både rektorkollegiet og uddannelsesrådene har hjulpet os med.

## Forhandling

**Kjeld Rahbæk Møller (SF):**

Jeg takker ministeren for svaret.

Før jeg kan kommentere det nærmere, vil jeg fremlægge SF's synspunkter om emnet. Jeg vil tage udgangspunkt i de studerendes protester. De kan resumeres i tre hovedpunkter: For dårlige fysiske og ressourcemæssige rammer, for meget skole og for lidt universitet og manglende studenterindflydelse.

I de 10 år under den borgerlige regering blev universiteterne nedskåret med 2,5 pct. årligt. Det betød ikke meget i det enkelte år, men da det fortsatte næsten 10 år i træk, blev resultaterne følelige, naturligvis især dér, hvor midlerne var mindst i forvejen, og da vi nu åbner nye studiepladser kun med tilførsel af taxameterbevillinger, men uden eller i hvert fald med utilstrækkelige etableringsbevillinger, så har vi miseren: Overfyldte auditorier, alt for mange studerende om hver lærer, laboratorier, der er så brugte, at ph.d.-studerende kun må komme der om natten osv.

Jeg taler ikke blot om at vende tilbage til ugiftsniveauet før nedskæringerne. Det kan poli-